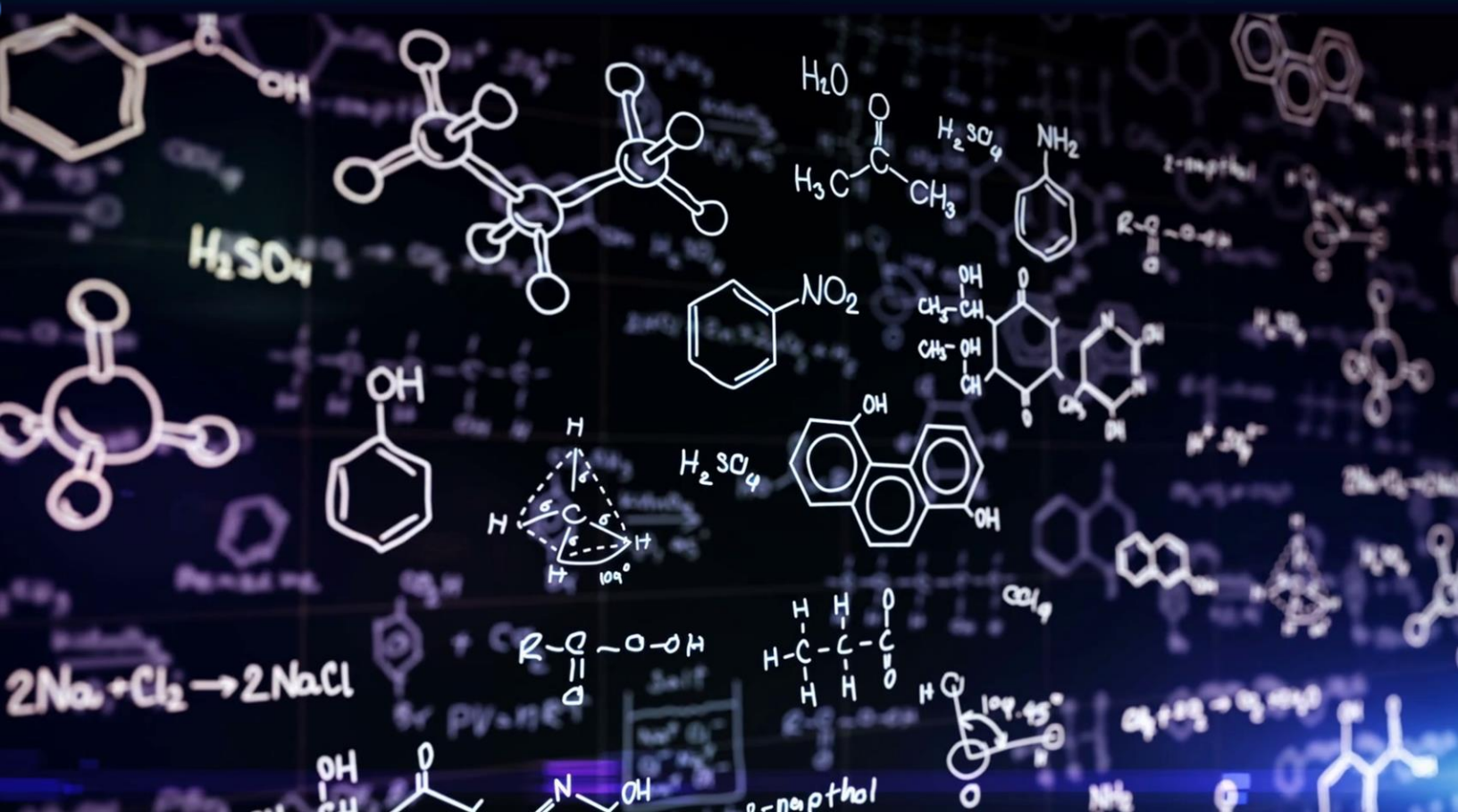

Kỷ yếu
30 năm

THÀNH LẬP TRƯỜNG
THCS-THPT
NGUYỄN KHUYẾN

TỔ HÓA HỌC

MỤC LỤC

Mục Lục	2
Tổ Hóa - 30 năm một chặng đường	3
Tập thể tổ Hóa Học tham gia chuyên đề bồi dưỡng “Thực hành xây dựng kế hoạch bài dạy phát triển phẩm chất, năng lực theo chương trình giáo dục 2018”	8
Vài cảm nghĩ về trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến.....	9
Lời tâm tình - cô nhắn nhủ các con.....	12
Kỷ niệm về tiết dự giờ của Thầy hiệu trưởng sáng lập trường.....	14
Nguyễn khuyến – Lê Thánh Tông, trường tôi	17
Cảm ơn Nguyễn Khuyến.....	20
Lối về chẳng còn khuất nẻo... ..	22
Nguyễn Khuyến trong tôi.....	25
MỘT SỐ HÌNH ẢNH HOẠT ĐỘNG CỦA TỔ HÓA HỌC	29

TỔ HÓA HỌC

30 năm

MỘT CHẶNG ĐƯỜNG

---> Cô Phạm Trần Bích Vân <---

Được đồng hành cùng Thầy Cô tổ Hóa học trên một chặng đường dài, tôi xin đại diện tập thể nhìn lại những thành quả của tổ, nhìn lại một quá trình phấn đấu để ngày càng vững vàng lớn mạnh, xứng đáng với tầm vóc của ngôi trường mang tên THCS-THPT Nguyễn Khuyến.

Từ những ngày đầu thành lập trường - 1992, Tổ Hóa học chỉ gồm một vài giáo viên và tổ trưởng đầu tiên là Thầy Nguyễn Đình Độ. Sau gần 30 năm không ngừng phát triển, đến nay tổ Hóa học của hệ thống trường Nguyễn Khuyến - Lê Thánh Tông là một tập thể đoàn kết có gần 45 giáo viên đạt chuẩn và trên chuẩn về chuyên môn, trong đó 09 thầy cô có bằng Thạc sĩ.

Xác định được vai trò là một trong những tổ bộ môn cơ bản của nhà trường, tổ Hóa học luôn đặt việc trao đổi, nâng cao chuyên môn là nhiệm vụ hàng đầu. Các thầy cô phải tự học hỏi, trao đổi chuyên môn để tìm ra những phương pháp giảng dạy phù hợp với từng đối tượng.

Nhiều bài giảng powerpoint đầy tâm huyết của giáo viên trong K12online - những bài giáo án chất lượng đăng trên VOH - những buổi hội thảo chuyên đề để chia sẻ kinh nghiệm cùng nhau tiến bộ, những sản phẩm hóa học thực tế của thầy và trò tạo ra từ bài học lí thuyết trong hội trại khoa học Tất cả để khẳng định chúng tôi - những giáo viên trưởng thành từ ngôi trường này luôn biết vượt qua mọi khó khăn, luôn tự phấn đấu để trở thành những người truyền ngọn lửa đam mê cho bao thế hệ học sinh.

Giữa rừng hoa thành tích của trường Nguyễn Khuyến, tổ Hóa học tự hào với những thành quả mà nhiều năm qua đã đạt được.

Trong các kì thi THPT Quốc gia, môn Hóa học luôn nằm trong top 4 các trường có thứ hạng cao của toàn thành phố, với nhiều bông

hoa điểm 10 (đặc biệt năm 2018-2019 có 1 học sinh đạt điểm 10 duy nhất của thành phố).

Kết quả kì thi học sinh giỏi cấp thành phố môn Hóa, năm 2020-2021 tất cả học sinh đều đạt giải có 12 giải nhất, 6 giải nhì, 2 giải ba; năm 2021-2022 tất cả học sinh đều đạt giải có 2 giải nhất, 14 giải nhì, 4 giải ba.

Chào mừng kỉ niệm 30 năm thành lập ngôi trường thân yêu, tổ Hóa học tự tin, kiên định hướng về chặng đường mới phía trước, kì vọng vào lớp giáo viên trẻ năng động tài giỏi chuẩn bị đón đầu cho sự cải cách về chương trình giáo dục mới. Mỗi thành viên tổ Hóa học tự hứa sẽ cháy hết mình để truyền ngọn lửa kiến thức đến các thế hệ tương lai, sẽ cùng với trường bước sang những trang kế tiếp sau 30 năm với hành trình ngày càng rực rỡ.

Tổ trưởng chuyên môn tiền nhiệm

Cô Phạm Trần Bích Vân

Tổ trưởng chuyên môn đương nhiệm

Thầy Nguyễn Văn Phong

(Trường TH-THCS-THPT Lê Thánh Tông)

Thầy Trần Quang Huy

(Trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến).

Tập thể tổ chức học tham gia chuyên đề bồi dưỡng “Thực hành xây dựng kế hoạch bài dạy phát triển phẩm chất, năng lực” theo chương trình giáo dục phổ thông 2018

TẬP THỂ TỔ HÓA HỌC THAM GIA CHUYÊN ĐỀ BỒI DƯỠNG

Thực hành xây dựng kế hoạch bài dạy phát triển phẩm chất, năng lực
theo chương trình giáo dục phổ thông 2018

VÀI CẢM NGHĨ VỀ TRƯỜNG THCS-THPT NGUYỄN KHUYẾN

---> Cô Nguyễn Thị Thu Phan <---

Năm 1994, tôi về công tác ở trường. Trường Nguyễn Khuyến khi đó chỉ có dăm ba lớp, với tầm 200 học sinh. Thời điểm ấy, trường mới chỉ được thành lập gần 2 năm, cả thầy và trò đều từng bước chấp chững, thầy dạy, trò học, cùng nhau tiến bộ. Những ngày đầu về trường, còn khá nhiều bỡ ngỡ, tôi đã được “Song Lão”, cố Giáo sư NGND Lê Trí Viễn và Nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn, tận tình dìu dắt. Học thầy, tôi không chỉ học cái duyên đứng lớp mà còn học cái cách học, cái tinh thần tự học của thầy. Với thầy, làm thầy là phải uyên bác, muốn uyên bác thì phải học, phải đọc, phải suy ngẫm. Tôi vẫn luôn nhớ mãi câu nói của thầy Viễn: *“Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”,* và để tiến bộ được thì, *“thầy: dạy cả lớp; dạy, dạy nghĩ – trò: cả lớp học, nghĩ mới học”*. Những câu nói này về sau đã trở thành kim chỉ nam cho mục tiêu học tập, rèn luyện, phấn đấu của từng thế hệ thầy và trò ở trường.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, thế mà đã gần 30 năm tôi gắn bó với mái trường này. Một chặng đường khá dài đầy ắp những yêu thương và kỷ niệm, đủ cho tôi cảm nhận được những gì tốt đẹp nhất. Với tôi, mỗi ngày đến trường là một ngày vui. Chính nơi đây đã thắp lên trong tôi ngọn lửa, ước mơ cháy bỏng không ngừng và lý tưởng sống cống hiến cho nghề, cho đời, uơm những mầm mống ước cho bao thế hệ. Suốt thời gian này, tôi có cơ hội được chứng kiến quá trình hình thành, xây dựng và phát triển của trường – nơi từ lâu tôi đã xem như ngôi nhà thứ hai của mình; để rồi không khỏi bồi hồi xúc động nhưng cũng đầy tự hào khi nhìn lại những thành quả đạt được ngày hôm nay. Trường giờ đây đã vắng bóng Song Lão, nhưng dưới sự lãnh đạo và tầm nhìn của Hội đồng Quản trị và BGH nhà trường, đến nay trường có cơ sở hạ tầng khang trang, sạch, đẹp và rộng lớn ở Quận Tân Phú, Thủ Đức và tỉnh Bình Dương.

Qua các thời kì trưởng thành, trường Nguyễn Khuyến đã có thương hiệu tỏa sáng và không ngừng bay cao, bay xa khắp mọi miền đất nước. Hằng năm có khoảng 2000 – 3000 học sinh khối lớp 12 đi thi tốt nghiệp và đại học đều đạt kết quả cao. Bước chân vào trường Nguyễn Khuyến, các em học sinh phải nhận thức được rằng học là để làm người, để có kiến thức trong đầu, đó là năng lực thực sự chứ không phải là những con số. Điều đó rất cần thiết đối với mỗi con người khi bước vào đời. Ở trường Nguyễn Khuyến, học sinh tự đánh giá chính xác được năng lực của bản thân qua các bài kiểm tra. Giáo viên cũng luôn đòi hỏi học sinh không được bằng lòng với chính mình, hôm nay đạt điểm khá thì hôm sau phải đạt điểm giỏi. Giáo viên quản nhiệm theo dõi kết quả học tập của học sinh mình qua giáo viên bộ môn, đồng thời cũng đốc thúc không cho phép học sinh lười biếng.

Dần dần mọi thứ cũng thành nề nếp và học sinh phải cùng nhau phấn đấu để đạt kết quả tốt nhất. Trường còn tạo điều kiện để mở ra cho học sinh nhiều sân chơi bổ ích, góp phần rèn luyện thân thể bằng những hội thi thể thao như bóng đá, bóng chuyền, cầu lông; cho đến những trò chơi rèn tính khéo léo, tỉ mỉ: cắm hoa, làm tên lửa nước; để các em thỏa thích trổ tài hội họa trong việc làm báo tường, thỏa sức sáng tạo với các cuộc thi hóa trang, văn nghệ.

Tôi yêu trường Nguyễn Khuyến - một tình yêu có lẽ ít khi được nói ra nhưng luôn hiện hữu trong tôi. Nguyễn Khuyến trong tôi là nơi để nhớ, để thương, nơi ươm mầm ước mơ và hy vọng. Với bề dày truyền thống và sự năng động vốn có, sự tận tâm và sự uyên sâu của những người đưa đò nơi đây, tôi cũng như những giáo viên đã và đang giảng dạy tại mái trường này tin rằng: Trường sẽ luôn là cái nôi đào tạo những con người vừa hồng vừa chuyên cho đất nước, tiếp tục khẳng định vị thế của mình trong sự nghiệp giáo dục chung của cả nước.

Một chút lắng đọng kết lại, tôi xin mượn lời bài thơ để nói lên tâm huyết của những người trót mang trong mình sứ mệnh đưa đò:

*Chàng ngày gió ử sương phơi
Giữ hương cho nhụy, gìn đời cho hoa
Chàng năm rồi cũng phơi pha
Chăm sáu bát tặn tình ta với nghề”*

Lời tâm tình ...

Cô nhắn nhủ các con

Cựu GV Hóa: *Cô Hà Thị Uyên Thy*

Cô nhắn nhủ cùng các con
Ngàn dặm nước non, nghĩa tình sâu nặng
Tuổi học trò đẹp như trang giấy trắng
Ước mơ hoa...như nắng buổi xuân về...
Nỗi lòng này cô nói các con nghe,
Ai đã từng ấp ủ chờ che?
Ai gian khổ một đời thầm lặng?
Ai đem tấm thân trần dìm trong mưa nắng?
Ai ôm những lo toan đêm vắng lạnh lùng?
Vẫn yêu thương và bao dung hết mực?
Ai vất vả cả tuổi đời, sức lực?
Cho ngày mai cho hoài bão trong lành.
Ngẩng đầu mà ngắm trời xanh...
Cúi xuống để nhìn đất rộng
Mới biết rằng ta đang sống...
Nhờ mồ hôi...nước mắt của mẹ cha...
Những phút giây trầm lặng trôi qua
Con lớn khôn để tuổi già bủa vây đời cha mẹ...
Dòng đời như thác ghềnh mạnh mẽ...
Đổ dồn về phía đại dương
Buồn vui và lặng lẽ
Ấm nồng tình yêu thương...

---*---

Rồi một mai giữa cõi vô thường
Ta biết tìm đâu những bóng hình như thế?
Trông núi sông, khói mây trời bể...
Mà vấn vương nhỏ lệ nhớ thương Người,
Sao hôm nay không thấp lên tiếng cười?
Niềm hạnh phúc rạng ngời phía trước
Sao không chịu tìm về mơ ước?
Từ tuổi thơ chân chất thiện lành?
Đã mấy ai vinh quang khi lười biếng học hành?
Đã mấy ai lưu danh khi Đức - Tài chưa đủ???
Đừng ham ăn, ham vui, ham ngủ...
Đừng ham chơi, lãng phí nửa trò ơi
Thương cha kính mẹ trong đời...
Hiếu ân báo đáp từ nơi học hành...

---*---

Những đêm dài
Cô thao thức đến tàn canh
Nghĩ mà thương các con chưa thấu hiểu: Bến bờ, Nguồn cội
Hãy đứng lên
Và nhìn rõ hai đường sáng tối...
Tỉnh dậy thôi, tỉnh dậy trò ơi!!!
Một mai đây con hiển đạt trong đời
Cha mẹ cười vui
Cô cũng không còn ngậm ngùi trần trối
Chút ân tình, nghĩa cô trò là duyên nợ
Lời ruột gan cô nhắc nhở các con
Một mai biển cạn sông mòn
Tấm lòng tri ngộ vẫn còn bên nhau...

KỶ NIỆM VỀ TIẾT DỤ GIỜ CỦA THẦY HIỆU TRƯỞNG SÁNG LẬP TRƯỜNG

→ Thầy Trần Quang Huy ←

GS.NGND. Lê Trí Viễn

Với suy nghĩ của bản thân, tôi chợt nhận ra rằng khi các giáo viên trường Nguyễn Khuyến viết kỷ yếu, thì đề tài bất tận chính là những kỷ niệm về những người thầy, người cô đáng kính của mình. Nhất là với một giáo viên hoá học như tôi, mỗi ngày đều đối diện với những con số, các phương trình khô khan, thì những kỷ niệm ấy luôn là những kỷ niệm sâu sắc nhất.

Hôm nay, có chút thời gian ngắn ngủi nhìn ra khoảng sân trường rực rỡ màu của hoa phượng dưới nắng, tôi nhẹ nhàng hít một hơi thật sâu để cảm nhận hương vị mùa hè, hương vị thân quen mà hình như tôi đã bỏ lỡ trong một thời gian dài vì mãi chạy theo công việc, chạy theo giáo án và những giờ dạy kín mít. Rồi tôi chợt nhận thấy góc sân trường quen thuộc ngày nào sẽ không chỉ còn là Nguyễn Khuyến nữa mà trở thành chuỗi trường

Nguyễn khuyến – Lê Thánh Tông rất đổi thân thương. Thời gian cứ thế trôi qua, mọi thứ rồi cũng sẽ đổi thay, chỉ có những kỷ niệm sẽ luôn ở lại trong ta. Và một trong những kỷ niệm tôi không thể nào quên, đó là một tiết dự giờ rất đặc biệt mà cứ mỗi lần nhắc đến, tôi lại cảm thấy cảm xúc dâng trào một cách khó tả.

Hôm đó là một ngày đẹp trời năm 2008, tôi được phân công dạy tại cơ sở 2 của trường. Tôi còn nhớ tiết của tôi dạy ở trên lầu 3, nhưng thầy Hiệu trưởng - GS.NGND. Lê Trí Viễn đã "ưu ái" lên dự giờ mà không báo trước. Lúc đó, tôi còn là một giáo viên non trẻ, mới về trường dạy được vài hôm nên mọi thứ vẫn còn chưa quen. Thêm việc được nghe danh tiếng về sự nghiêm khắc của thầy, nên tôi thực sự lo lắng, hồi hộp, đứng ngồi không yên khi biết có thầy đến dự giờ.

Tiết dự giờ là tiết 3 buổi sáng, ngay sau giờ ra chơi. Lúc đó, có một số học sinh vội vã chạy vô lớp, lỡ tay làm rơi đồ ăn ra sàn. Tôi bắt đầu "run run" khi nghe thầy lớn giọng: "Tại sao lại để đồ ăn rơi ra lớp thế này?" (Cho đến giờ tôi vẫn nhớ "âm lượng" của thầy khi nói câu đó).

Nhưng thật bất ngờ, sau đó thầy lại điềm đạm nói đây là nhiệm vụ của giáo viên quản nhiệm, chứ không phải của giáo viên bộ môn. Tôi thở phào nhẹ nhõm và cảm thấy ấn tượng tốt về thầy. Sau tiết dạy, thầy mời tôi vào phòng Ban Giám hiệu để góp ý riêng. Trước tiên, thầy tận tình hỏi han về quê quán, nơi ở, gia cảnh của tôi. Sau đó mới phân tích những ưu khuyết điểm tiết dạy, giúp tôi rút ra được nhiều bài học hữu ích trong quãng đời đi dạy của mình sau này. Nhưng điều tôi ấn tượng lúc đó là tôi cảm nhận được sự ấm áp, chân thành, sâu sắc của thầy, chứ không phải sự "sấm sét" như tôi vẫn tưởng tượng.

Lần thứ 2 tôi được thầy dự giờ tại cơ sở 1. Nhờ rút kinh nghiệm từ lần trước, nên tiết dạy lần này tôi được thầy khen có tiến bộ nhiều. Tôi vui mừng khôn xiết, cảm thấy mình đã không phụ sự quan tâm, dạy dỗ của thầy. Cũng vài lần sau đó, tôi nhận thấy hình như thầy có ý định dự giờ tiết dạy

của tôi thêm nữa, nhưng có lẽ nhìn thấy tôi đã có tiến bộ nhiều rồi, nên thầy không dự nữa.

Dù qua bao năm tháng, dù ở nơi đây tôi cũng được gặp nhiều người thầy, người cô đáng kính, nhưng hình ảnh một người thầy đáng nhớ, giọng lớn, tuổi cao nhưng vẫn mỗi ngày đi dự giờ từng giáo viên luôn hiện lên trong tâm trí tôi. Điều đặc biệt là khi dự giờ, thầy không chỉ góp ý về chuyên môn, về phương pháp giảng dạy, mà còn rất quan tâm đến hoàn cảnh gia đình giáo viên. Thầy rất nghiêm, nhưng sau sự nghiêm nghị đó lại là những lời nói động viên, khích lệ với mỗi giáo viên, giúp giáo viên chúng tôi trưởng thành hơn trên cả đường đời lẫn đường nghề. Với riêng tôi, tôi luôn kính nể và cảm phục đức độ của thầy. Và ngay lúc này đây, tôi tha thiết muốn nói lời cảm ơn đến thầy, nhưng tiếc là không còn cơ hội gặp thầy nữa.

Hôm nay tôi lại nhớ về thầy, thực sự rất nhớ, rất nhớ...

Nhìn ra khoảng không xanh thẳm phía trên cao, tôi tự hỏi, liệu nơi xa ấy thầy có nhận được ngàn lời biết ơn của tôi vào lúc này không?

ong, trường tôi

NGUYỄN KHUYẾN – LÊ THÁNH TÔNG, TRƯỜNG TÔI

---> Cô Lương Thị Hồng Diễm <---

Nguyễn Khuyến, trường tôi, được rất nhiều người trên khắp các tỉnh, thành trong cả nước biết đến nhờ kết quả học tập, kỷ luật của các em học sinh rất tốt. Nhiều gia đình yên tâm khi gửi gắm con, em mình vào trường. Đến năm 2019, nhà trường chuyển hai cơ sở 3A và 3B về quận Tân Phú và đầu tư xây dựng một ngôi trường mới, mang tên một vị vua anh minh là Lê Thánh Tông. Là một giáo viên đã đồng hành với trường được 15 năm, tôi muốn nêu lên góc nhìn của mình về mái trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông.

Hãy nhìn ngôi trường Lê Thánh Tông mà xem, một ngôi trường khang trang với sân chơi rộng rãi, cây cối xanh mát và cơ sở vật chất đầy đủ, hiện đại, mang dáng dấp của **một cơ sở giáo dục đẳng cấp quốc tế**, đáp ứng được mọi nhu cầu của giáo viên và học sinh. Nơi đó, có Hội đồng quản trị và Ban giám hiệu có tâm và có tầm, luôn đồng hành cùng giáo viên, giúp giáo viên tháo gỡ những khó khăn, vướng mắc để cùng nhau xây dựng một môi trường học tập tốt nhất cho học sinh, giúp các em phát triển tối đa phẩm chất và năng lực của mình. Đơn cử như trong đợt học online vừa rồi, trường đã chuẩn bị trước các video bài giảng, mua bản quyền phần mềm zoom, dự giờ các tiết lên lớp của giáo viên để góp ý kịp thời, giúp giáo viên thay đổi phương pháp, kỹ thuật, phương tiện dạy học cho phù hợp hơn, đem lại hiệu quả tốt nhất cho tiết học.

Về phía học sinh, có lẽ các em hiểu được sự quan tâm của nhà trường dành cho mình nên các em luôn nỗ lực phấn đấu. Các em biết yêu thương, giúp đỡ bạn bè trong việc học, chia nhau quà bánh trong giờ chơi và sẵn sàng bảo vệ điều tốt, lẽ phải, ngay cả khi có những luồng ý kiến không tốt về trường. Tôi còn nhớ cách đây vài năm, khi xảy ra sự việc học sinh ở trường công lập Nguyễn Khuyến có cách cư xử không đúng chuẩn mực.

Lúc đó, nhiều người không biết, nghĩ là học sinh của Nguyễn Khuyến dân lập nên có những lời bình luận, bài viết rất không hay về trường. Và, điều gì đã xảy ra? Cụm học sinh Nguyễn Khuyến đã đứng ra bảo vệ danh dự của trường bằng những bình luận, những bài viết rất sâu sắc đã khiến cho những người viết không đúng về trường đã gỡ bài viết trong sự hổ thẹn vì sự thiếu hiểu biết của mình. Tiếp theo đó là hành động tạo nhóm Nguyễn Khuyến Paradise trên facebook của cụm học sinh Nguyễn Khuyến, như ngầm khẳng định với mọi người về môi trường sống và học tập tại Nguyễn Khuyến rất tuyệt vời. Các em có được những hành động như vậy thì chắc chắn là các em phải rất yêu thương mái trường của mình. Vì sao các em yêu nơi đó đến như vậy? Đó phải là nơi các em có nhiều kỉ niệm tốt đẹp, một **ngôi trường hạnh phúc**, chứ không thể là nơi “giam hãm, cầm tù” như một số người lầm tưởng, các em nhỉ?

Nguyễn Khuyến, 30 năm hình thành và phát triển, từ một ngôi trường nhỏ bé đến một hệ thống Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông với những cơ sở khang trang, đã tạo được một thương hiệu có tiếng nhờ vào những thành tích đáng tự hào của các em học sinh, sự tận tâm của cán bộ, công nhân viên và giáo viên trong nhà trường. Với sự nỗ lực, cố gắng không ngừng nghỉ và sự đồng tâm, hiệp lực của toàn trường, tôi tin rằng thương hiệu trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông sẽ bay cao, bay xa và trường tồn cùng thời gian. Tôi rất tự hào vì mình là giáo viên của trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông.

CẢM ƠN “NGUYỄN KHUYẾN”

Thầy Nguyễn Quốc Học

Trong không khí hối hả, nhộn nhịp của Sài Gòn hoa lệ. Sau những ngày lên lớp với những bài giảng Hoá Học, cuối tuần cùng chiếc xe máy tôi đi tìm sự thư giãn trên những con đường, những nơi mà trước kia tôi bước chân mỗi ngày. Theo quy luật tự nhiên, dòng đời đưa con thuyền người con xa quê như tôi, từ bến này sang bến khác... Cùng với bánh xe lăn, dòng cảm xúc, suy ngẫm, hồi tưởng về những kỉ niệm xuất hiện. Cảm ơn Trường Nguyễn Khuyến Cơ Sở 3A, trên đường Mai Lão Bạng, Phường 13, Quận Tân Bình, Tp HCM. Cảm ơn các thầy, cô đã hỗ trợ, giúp đỡ, quan tâm những ngày đầu khi tôi vào Trường Nguyễn Khuyến, cảm ơn các em học sinh, cảm ơn các cô, chú bảo vệ, lao công..... tất cả là tiền đề giúp tôi trưởng thành trong công tác giáo dục, hình thành nhân cách người thầy. Từ năm 2020 Cơ sở 3A đã trả lại mặt bằng cho quân đội nhưng những kỉ niệm, hình ảnh... tất cả sẽ còn mãi trong tâm trí những thế hệ học sinh, giáo viên, công nhân viên có thời gian gắn bó với Cơ sở 3A.

Được sự tin tưởng của Ban Giám Hiệu, tôi được bố trí chuyển công tác từ Nguyễn Khuyến CS 3A sang Nguyễn Khuyến cơ sở Bình Dương. Để di chuyển từ Tp HCM đến TP mới Bình Dương, tôi và các đồng nghiệp dậy sớm để chuẩn bị. Ban đầu chưa quen, dần dần tập được thói quen dậy sớm, vậy là mỗi khi về quê, bố mẹ rất vui vì thấy tôi khác trước: dậy sớm, quét sân, lau nhà... tôi chợt nhớ lời hai song lão sáng lập trường: GS. NGND Lê Trí Viễn – NG. Nguyễn Ngọc Phấn dặn dò các giáo viên qua tác phẩm “Văn Hoá Trường Học”. Hai thầy có nói: “Ở nội trú, mới vài tuần, bé về thăm nhà, bố mẹ đều thấy nó khác trước: Ngủ dậy biết cuộn chăn,

mền, chứ không bỏ đấy để mẹ, chị làm thay. Cứ thế một học kỳ, mọi nếp đều dần ra đó....Phụ huynh đều rất phấn khởi và tin tưởng”. Vậy là tôi cũng đã thực hiện được phương châm, mục đích của trường - *Vào trường Nguyễn Khuyến là phải biến bộ. Không chỉ học sinh mà mọi người đều phải tiến bộ.*

Cảm ơn đại gia đình Nguyễn Khuyến, mái trường chấp cách học trò đến với ước mơ, là môi trường suu phạm thân thiện, anh em đồng nghiệp quan tâm, thông cảm cho nhau. Hội đồng quản trị, ban giám hiệu luôn tạo điều kiện, chăm lo vật chất và tinh thần cho toàn thể giáo viên, công nhân viên nhà trường. Các thể hệ giáo viên sẽ luôn nhớ và thực hành những phương châm giáo dục của nhà trường: *chú trọng trước **nên người**, bởi nên người thì sẽ học giỏi*. Ước mong các **em** học sinh ngày càng tiến bộ, chăm ngoan, học giỏi. Giáo viên, cán bộ công nhân viên nhà trường sẽ luôn cố gắng vì trường Nguyễn Khuyến ngày càng phát triển, luôn nhận được sự yên mền của các thể hệ học sinh, sự tin tưởng của phụ huynh học sinh.

Lối về chẳng còn khuất nẻo...

LỐI VỀ CHẴNG CÒN KHUẤT NẸO...

Cựu GV Hóa: *Cô Hà Thị Uyên Thy*

Viết về một ngôi trường mình từng "sống"...

Nguyễn Khuyến, với tôi mãi mãi là niềm tự hào, là lòng biết ơn và một chút gì đó hối tiếc...

Ngày tôi đến xin việc, tôi nhớ cô Chi (Phó Hiệu Trưởng) có hỏi trước đây tôi làm việc ở đâu? Vì sao tôi không dạy nữa khi ngôi trường đó rất tốt. Cô ấy có vẻ cũng ngạc nhiên khi tôi thành thật trả lời em bị cho thôi việc. Sau này có lúc tôi cũng hỏi cô sao cô vẫn nhận tôi mà không cần lý do tôi đã từng bị đuổi. Cô trả lời: "một người đang cần việc sẽ làm tốt việc được giao". Câu chuyện để thấy rằng tư duy khác biệt của lãnh đạo...Nguyễn Khuyến...

Rời xa hơn 4 năm, với tôi tổ Hoá vẫn là nhà cũ...

Nơi tôi được sống, được san sẻ, cống hiến...

Và được yêu thương...

Gần 10 năm ở đó, ta đã đôi lần tranh luận, giận nhau cũng là chung mục đích là cùng xây đắp ước mơ, chở giúp những khát vọng cho bao cuộc sống khác hơn ngoài cổng trường.

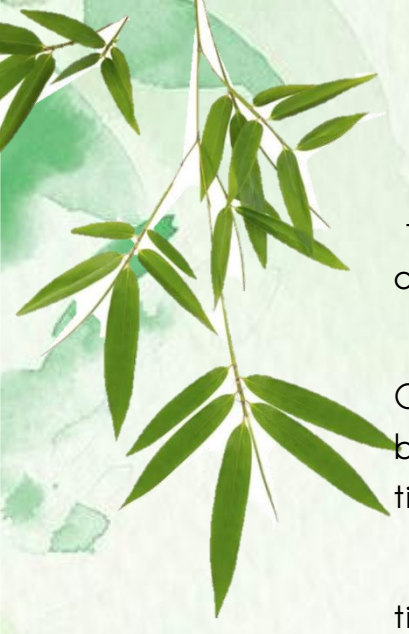
Và Nguyễn Khuyến...

Ở nơi đó, không phải chỉ là một cuộc đời, mà biết bao nhiêu cuộc đời đã từng dừng lại, ghé chân rồi ra đi. Ở nơi đó, không phải là mái nhà cho một người mà là một lớp người, cho những lớp người.

Đến và đi...

Để lại những hoài niệm, những chấp niệm đều khó quên như nhau ...

Một ngày, tôi tình cờ đi qua cơ sở 3 đường Mai Lão Bạng, dừng lại bên cánh cổng rồi ngậm ngùi quay lưng khi cổng trường đã khép. Luyến tiếc và nhớ nhung...

Cũng lạ, tôi không thích ràng buộc mình quá khứ nhưng thi thoảng lại thở dài vì một điều chợt nhớ trong quá khứ còn nuối tiếc...

Thế đấy... "Hạnh phúc dễ lãng quên, buồn đau luôn ở lại". Cái gì toàn vẹn quá lại không khiến người ta thương nhớ bằng một khiếm khuyết. Quá khứ nếu không có điều nuối tiếc thì có lẽ nó cũng chẳng có gì đáng để hoài niệm.

Với tôi, Nguyễn Khuyến và tổ Hoá khi tôi rời xa luôn mang nhiều tiếc nuối...

Thời gian qua đi, ngôi trường một ngày nào đó cũng sẽ già cỗi, và tôi cũng hiểu một ngày nào đó trong tương lai nó cũng không còn tồn tại nữa. Nhưng những ký ức về nó hằn in trên mình năm tháng thì luôn sống mãi, nó đã từng tồn tại, và sẽ luôn tồn tại. Những gì đã hiện hữu thì sẽ còn hiện hữu. Cái sự vô thường đôi khi cũng bất lực... Cũng giống như cách những người Thầy sáng lập ra ngôi trường Nguyễn Khuyến đã sống trong ký ức của mỗi giáo viên của trường với niềm tự hào và biết ơn vô hạn... dù có những người chưa từng biết về Thầy.

Một ngày trong tương lai...

Chúng ta lại nhận ra hoàng hôn nghiêng mình lên những bức tường rêu úa, lên những mái ngói thâm đen vì thời gian đổ mực. Vẫn là buổi chiều hoàng hôn như những năm về trước, vẫn là cái chỗ ngồi quen thuộc ấy, nhưng con người thì đã đổi khác. Cuộc đời cho tôi nhiều bài học trái chiều. Khi đã nếm những trái đắng trong đời mới nhận ra rằng những ngày tháng "sống" nơi đây có quá nhiều hạnh phúc.

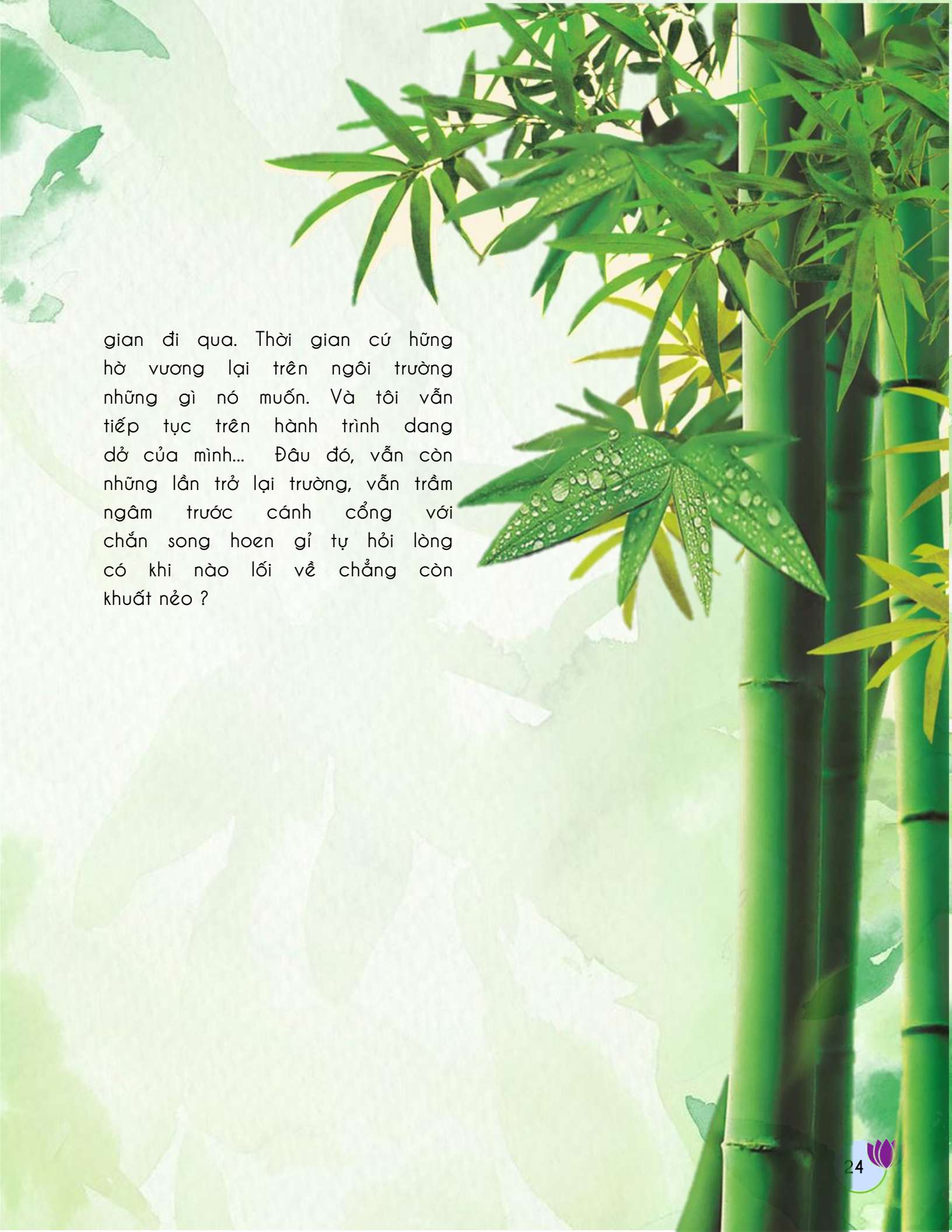
Nguyễn Khuyến với tôi đã là quá khứ...Nhưng vẫn là tương lai của nhiều thế hệ giáo viên, cũng như đã từng là tương lai của tôi...

30 năm, cũng đủ cho hàng vạn giấc mơ trở thành hiện thực...

Một ngày nổi nhớ trở thành hoang vu...

Khoảnh khắc tôi đứng từ xa để ngắm ngôi trường vừa lạ vừa quen... À không, là ngôi trường đứng lại để thời

gian đi qua. Thời gian cứ hững
hờ vương lại trên ngôi trường
những gì nó muốn. Và tôi vẫn
tiếp tục trên hành trình dang
dở của mình... Đâu đó, vẫn còn
những lần trở lại trường, vẫn trầm
ngâm trước cánh cổng với
chấn song hoen gỉ tự hỏi lòng
có khi nào lối về chẳng còn
khuất nẻo ?

NGUYỄN KHUYẾN TRONG TÔI

---> Cô Nguyễn Thị Hồng Liên <---

Trong cái lạnh của những ngày đầu mùa mưa, tôi chợt nhớ về những kỷ niệm thân thương, nơi tôi đã gắn bó suốt 15 kể từ sau ngày tôi tốt nghiệp Đại học Sư phạm Tp.HCM. Đó là ngôi trường do hai Thầy giáo tâm huyết, yêu nghề : GS-NGND Lê Trí Viễn và Nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn đồng sáng lập “Trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến”.

Tuy không được gắn bó với trường trong những năm đầu thành lập, nhưng được nghe thế hệ thầy cô tiền bối bồi hồi, xúc động khi kể về những năm đầu thành lập trường. Khi đó, nhà trường gặp muôn vàn khó khăn, gian khổ, cơ sở vật chất còn nhiều thiếu thốn. Sau mỗi mùa tuyển sinh, sĩ số của các lớp chưa cao, lớp học chưa nhiều và điều kiện cơ sở vật chất cũng còn nhiều thiếu thốn. Bù đắp lại cho hoàn cảnh khó khăn là sự nhiệt tình, tận tụy dạy dỗ của các thầy giáo, cô giáo.

"Thời gian trôi qua thật nhanh, nhớ ngày nào tôi còn là cô sinh viên nghèo nhút nhát mới ra trường, rồi băn khoăn suy nghĩ tìm trường để có công việc ổn định nuôi sống bản thân và phụ giúp gia đình. Mới đó mà đã 15 năm, từ ngày đầu tiên tôi vào trường Nguyễn Khuyến cơ sở 1 để nộp đơn xin việc, trong tay cầm hồ sơ xin việc tôi được hướng dẫn đến gặp Thầy Tổng Quản nhiệm Lê Hữu Khương, thầy đã giải thích ân cần về công việc quản nhiệm bán trú và nội trú. Nhớ lúc đó tôi còn xin vào làm quản nhiệm nội trú vì chưa hiểu rõ công việc quản nhiệm như thế nào? Chưa biết được nội trú và bán trú ra sao? Sau khi được thầy giải thích và khuyên tôi nên làm quản nhiệm bán trú, tôi mới lờ mờ hiểu được công việc mà tôi sắp trải nghiệm.

Tôi thành thật cảm ơn Thầy Lê Hữu Khuong rất nhiều. Năm ấy cơ sở 4 vừa mới thành lập, đang tuyển nhiều giáo viên, tôi may mắn được thầy giới thiệu qua cơ sở 4. Thầy tổng quản nhiệm Lê Văn Ngộ đã đồng ý nhận tôi vào tập sự với công việc “giáo viên quản nhiệm bán trú”. Những ngày đầu đứng lớp cảm giác run sợ cứ luẩn quẩn trong đầu tôi. Nghề dạy nghề, quả thật không sai, cứ vậy tôi trưởng thành và chắc chắn khi nào không biết. Thật cảm ơn Thầy Lê Văn Ngộ vì sự yêu thương, chỉ bảo tận tình trong công việc cũng như trong cuộc sống, cảm ơn Thầy đã dìu dắt tôi và các đồng nghiệp khác trong những ngày đầu còn non nớt kinh nghiệm. Cũng chính những lời nhắc nhở, chỉ dạy như người cha, người chú mà tôi được trưởng thành như hôm nay. Suốt 15 năm gắn bó với Nguyễn Khuyến, tôi đã trưởng thành rất nhiều, đã có nhiều kỷ niệm đẹp đáng nhớ ở mái nhà Nguyễn Khuyến.

Ảnh chụp tập thể GV và CBCNV cơ sở 4 Trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến nhân ngày Nhà giáo Việt Nam 2017- 2018.

Nơi đây tôi không chỉ có các đồng nghiệp mà còn có những người như cha mẹ, như anh chị em, bạn bè luôn bên tôi; giúp đỡ, dìu dắt để tôi ngày càng trưởng thành. Nơi đây tôi đã nhận được tình yêu thương, sự ngưỡng mộ, niềm tin của các học trò nhỏ qua nhiều thế hệ.

Tôi yêu Nguyễn Khuyến với những hàng cây xanh, sân trường luôn sạch mát và học sinh luôn đầy ắp nụ cười. Yêu cả những dãy hành lang tầng 3 - nơi tôi thường đứng ngắm các em học sinh thân thương nô đùa hồn nhiên dưới sân trường. Với tôi, mỗi khoảng sân, lớp học ở đây gần gũi thân thiết như một phần trong cuộc sống của tôi, nơi nào cũng đầy ắp kỉ niệm vui buồn mà tôi đã có với bao thế hệ học trò.

Ảnh chụp tổ Hóa ngày 19.05.2022 tại cơ sở 1 trường THCS & THPT Nguyễn Khuyến.

Tôi yêu Nguyễn Khuyến - một tình yêu có lẽ ít khi được nói ra nhưng luôn hiện hữu trong tôi. Nguyễn Khuyến trong tôi là nơi để nhớ, để thương, nơi ươm mầm ước mơ và hy vọng.

Tôi làm việc tại trường Nguyễn Khuyến cơ sở 4 từ năm 2007. Trải qua 15 năm gắn bó, tôi coi đây là ngôi nhà thứ hai vô cùng thân thương của mình. 15 năm qua, tôi đã chứng kiến nhiều thế hệ các học sinh lớn lên từ mái trường Nguyễn Khuyến, và rất tự hào vì năm nào học sinh cũng mang thành tích cao về cho trường.

Ảnh chụp học sinh tặng hoa cho GV và CBCNV nhân ngày nhà giáo Việt Nam 2019

Trong suốt 30 năm qua, Trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến đã không ngừng phát triển và lớn mạnh. Đến nay, thầy và trò nhà trường có thể tự hào về mái trường có bề dày truyền thống, với cơ sở vật chất khang trang, với môi trường sư phạm nền nếp, chất lượng giáo dục toàn diện. Nhờ có sự quan tâm định hướng sáng suốt của HĐQT, Ban giám hiệu, thầy tổng quản nhiệm, với sự nỗ lực cố gắng của tập thể giáo viên bộ môn và giáo viên quản nhiệm, các cô chú cán bộ công nhân viên trong trường và sự cố gắng chăm chỉ học tập của các em học sinh đã đạt được rất nhiều thành quả cao, được lưu danh khắp nước. Đó là những thành quả mà các thế hệ cán bộ, giáo viên và học sinh của trường đã dày công vun đắp và trong thời gian tới những thành quả ấy còn nhân lên gấp nhiều lần nữa.

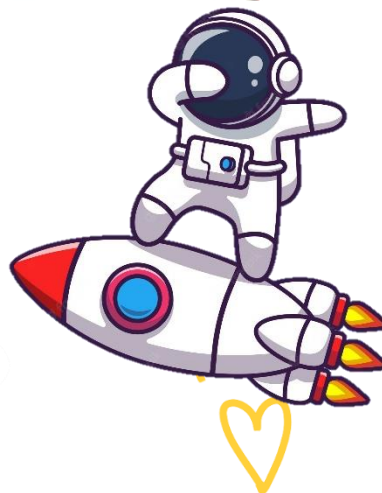
MỘT SỐ HÌNH ẢNH HOẠT ĐỘNG CỦA TỔ HÓA HỌC

HỘI TRẠI KHOA HỌC LÝ – HÓA – SINH

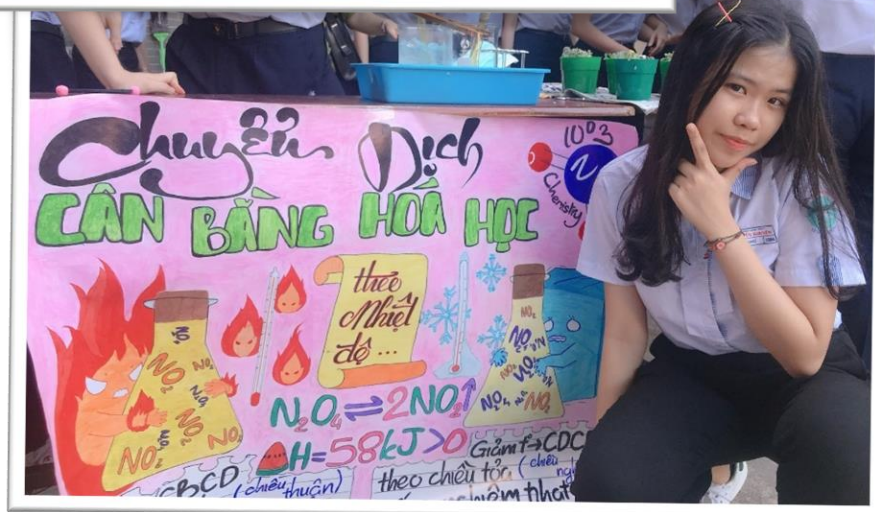
HỘI TRẠI KHOA HỌC LÝ – HÓA – SINH

HỘI TRẠI KHOA HỌC LÝ – HÓA – SINH

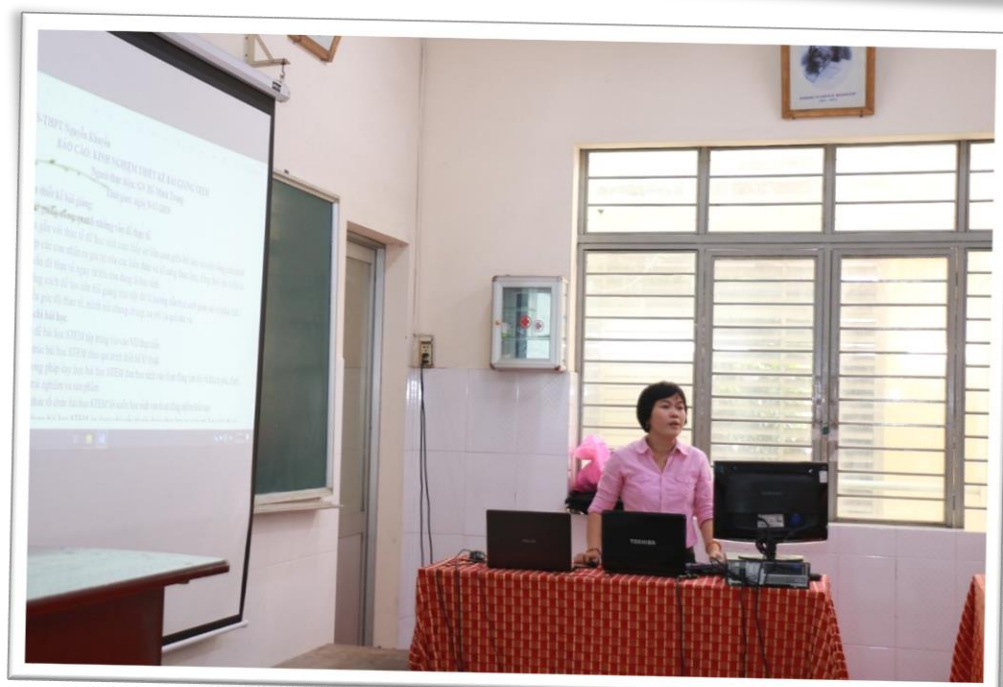
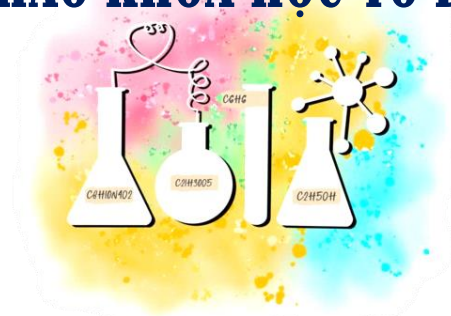
HỘI TRẠI KHOA HỌC LÝ – HÓA – SINH

HỘI THẢO KHOA HỌC TỔ BỘ MÔN

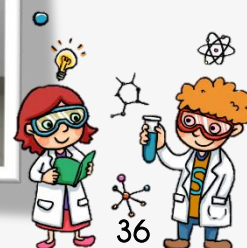

HỘI THẢO KHOA HỌC TỔ BỘ MÔN

KHẢO SÁT THỰC TẾ NHÀ MÁY XI-MĂNG INSEE

Chuyên đề: NGÀNH CÔNG NGHIỆP SILICAT

KHẢO SÁT THỰC TẾ NHÀ MÁY XI-MĂNG INSEE

Chuyên đề: NGÀNH CÔNG NGHIỆP SILICAT

TIẾT HỌC STEM CỦA TỔ HÓA HỌC

HỘI THI
NẤU
ĂN
CHÀO
MỪNG
NGÀY
NHÀ
GIÁO
VIỆT
NAM

HOẠT ĐỘNG LÀM NƯỚC RỬA TAY KHÔ PHÒNG CHỐNG DỊCH COVID

HOẠT ĐỘNG LÀM NƯỚC RỬA TAY KHÔ PHÒNG CHỐNG DỊCH COVID

Những khó khăn trong giai đoạn dịch bệnh covid cũng không thể ngăn bước anh em tổ Hóa học tiếp tục sự nghiệp trồng người.

HỌP TỔ ONLINE

QUAY BÀI GIẢNG K12ONLINE

TRƯỜNG THCS – THPT NGUYỄN KHUYẾN
TRƯỜNG TH – THCS – THPT LÊ THÁNH TỔNG

BỘ MÔN: HOÁ HỌC
HÓA HỌC 12

Bài : SẮT

TỔ HÓA HỌC

Thành phố Hồ Chí Minh – Năm học: 2020 - 2021

KIM LOẠI CROM

III/ Hóa tính

1/ Tác dụng với phi kim : Tương tự Al.

Trong không khí , Crom có lớp Cr_2O_3 bền vững (tương tự Al).

Phản ứng với Cr ở nhiệt độ cao (trừ F_2) thường cho hợp chất Cr^{3+}

	So với Al	So với Fe
Với O_2	Al_2O_3	Fe_3O_4
Với Cl_2	AlCl_3	FeCl_3
Với S	Al_2S_3	FeS

2/ Tác dụng với nước :

Crom có màng Cr_2O_3 bảo vệ nên không tác dụng với nước.

Copyright by THCS - THPT Nguyễn Khuyến & TH – THCS – THPT Lê Thánh Tông

HÓA 11- BÀI 25: ANKAN (phần 1: ĐỒNG ĐẲNG - ĐỒNG PHẦN - DANH PHÁP)

HÓA HỌC 11

Chương 5 **HIĐROCACBON NO**

Hiđrocacbon no là hiđrocacbon mà trong phân tử chỉ có liên kết đơn

- ✓ ANKAN (parafin) là hiđrocacbon no, mạch hở (độ bất bão hòa k = 0)
- ✓ XICLOANKAN là hiđrocacbon no, mạch vòng

1 - BENZEN VÀ DÂY ĐỒNG ĐẲNG - PHẦN 1

CHƯƠNG TRÌNH DẠY HỌC TRỰC TUYẾN

HÓA HỌC 11

Chương 7: HIĐROCACBON THƠM

NGUỒN HIĐROCACBON TRONG THIÊN NHIÊN

HỆ THỐNG HÓA VỀ HIĐROCACBON

Giáo viên:
PHƯƠNG TUYẾT NHÀ

Dài kết

30 năm là một chặng đường dài...

Điều hiển nhiên là chặng đường này sẽ còn kéo dài mãi nữa trong tương lai...

Và chúng tôi, các thành viên của Tổ Hóa – của đại gia đình Nguyễn Khuyến & Lê Thánh Tông vẫn sẽ không ngừng nỗ lực học tập, cống hiến, nghiêm túc trong công việc, để Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông mãi là nơi mà bất kì Thầy Cô hay học sinh nào cũng phải tự hào gọi tên! Chắc chắn những hạt giống tri thức gieo mầm từ đây sẽ mãi đâm chồi, vươn mình đi khắp nơi, sẽ “cất cánh bay cao”!

Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông trong mỗi trái tim chúng tôi là tự hào, là hạnh phúc, là Nhà ...

BAN BIÊN TẬP

Cô Nguyễn Thị Thu Vân

Cô Trần Thị Kim Ngân

Cô Hồ Minh Trang

Cô Trần Thị Phương

&

Các thành viên
Tổ Hóa Học Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông

